

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23Tos/88/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010539  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010539.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Jozefa Mészároša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. júla 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

B. A.  
nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., B. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 4Pp/16/2014-15 zo dňa 28.05.2014 a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

B. A. vykonáva súhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/122/2013 zo dňa 04.02.2014 pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. vo výmere dvoch rokov. Predpokladané ukončenie výkonu trestu je dňa 24.11.2014.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 4Pp/16/2014-15 zo dňa 28.05.2014 bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. Spis bol krajskému súdu na rozhodnutie o sťažnosti predložený dňa 09.07.2014.

V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že okresný súd pochybil, pokiaľ o jeho žiadosti na podmiennečné prepustenie zo dňa 24.03.2014 rozhodol až dňa 28.05.2014 a nedodrжал lehotu 60 dní podľa § 415 ods. 3 Tr. por. Ďalej namietal objektívnosť hodnotenia na svoju osobu a taktiež nie je pravdou, že by bol doposiaľ trikrát vo výkone trestu odňatia slobody. V súčasnej dobe je vo výkone trestu odňatia slobody iba druhýkrát. Na dôvodoch, ktoré uviedol vo svojej žiadosti o podmiennečné prepustenie naďalej trvá a preto žiada, aby Krajský súd v Trenčíne návrhu vyhovel a prepustil ho na slobodu, pričom na zvyšku trestu aby mu určil skúšobnú dobu jedného roka.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak

odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu, ale najmä z hodnotenia na odsúdeného vyplynulo, že tento svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody a postojom k trestnej činnosti prejavuje snahu po zmene svojho doterajšieho spôsobu života. Na druhej strane však resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, ku ktorej nezaujíma dostatočne kritický postoj. Záverom sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, ktoré sa neodporúča. Krajský súd pri skúmaní podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa nestotožnil s jeho námietkami. Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného má krajský súd dôvodné pochybnosti, pokiaľ výkon trestu u odsúdeného iba čiastočne plní svoj účel, či tento účel bude dosiahnutý aj jeho podmiennečným prepustením z výkonu trestu. Na prevýchovu odsúdeného už totiž v minulosti bolo pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody, aj trestami odňatia slobody s podmiennečným odkladom (obdoba je podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) a napriek tomu sa opätovne dopustil trestnej činnosti. V tomto smere podľa názoru krajského súdu osoba obvineného nedáva žiadne záruky, že by účel trestu spočívajúci v prevýchove odsúdeného mohol byť dosiahnutý aj na slobode jeho podmiennečným prepustením. Záverom krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa síce nedodrжал lehotu 60-tich dní na rozhodnutie o návrhu odsúdeného v zmysle ustanovenia § 415 ods. 3 Tr. por. a túto prekročil o 5 dní, toto pochybenie však nie je dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia, ak odsúdený inak nespĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel potom krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a túto potom v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.